Dosarul nr. 4r-4285/25 Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
4-25067898-02-4r-31102025 Judecător: Renata POPESCU-BALTA

D E C I Z I E
În numele Legii

27 octombrie 2026 *****

COLEGIUL PENAL AL CURŢII DE APEL CENTRU
Având în componență:
Președintele ședinței: Marcel JUGANARI
Judecătorii: Adrian CERBU și Marcel POPESCU

A examinat în ordine de recurs, fără prezența părților, recursul avocatului Dorin POPESCU în numele lui Ion ROȘCA, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 03 octombrie 2025, pronunțată în cauza contravențională la contestația împotriva refuzului Inspectoratului Național pentru Supravegherea Tehnică în pornire a cauzei contravenționale pe sesizarea înregistrată de INST cu nr. 2746/25 din 03.03.2025.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
- în procedura instanței de fond, de la 15 martie 2025 până la 03 octombrie 2025;
- în procedura instanței de recurs, de la 31 octombrie 2025 până la 27 octombrie 2026.
Procedura de înștiințare legală executată.

Verificând legalitatea Hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru-

C O N S T A T Ă:

1. La 07 aprilie 2025 petiționarul Ion ROȘCA a depus contestație împotriva refuzului Inspectoratului Național pentru Supravegherea Tehnică în pornire a cauzei contravenționale pe sesizarea înregistrată de INST cu nr. 2746/25 din 03.03.2025.

2. A solicitat admiterea contestației, obligarea agentului constatator al INST Șeful Inspectoratului Național pentru Supraveghere Tehnică Ion MORARU, să lichideze încălcările drepturilor și libertăților omului și anume, dreptul de acces la justiție, dreptul la o anchetă efectivă și dreptul la un proces echitabil prevăzut la art. 6 CEDO și de art. 381; 387 alin. (3) lit. a) Cod contravențional, anularea deciziei de refuz în pornirea procesului contravențional pe marginea sesizării privind comiterea faptelor contravenționale prevăzute la art. art. 177 alin. (2) lit. f); 177 alin. (4) lit. c); 179 Cod contravențional și tragerea la răspundere contravențională, înregistrată de INST cu nr. 2746/25 din 03.03.3025, remite Inspectoratului Național pentru supraveghere Tehnică

materialele cauzei pentru efectuarea unui control suplimentar și examinarea cauzei conform prevederilor legale, ținând cont de obiecțiile, circumstanțele de fapt și de drept expuse în prezenta hotărâre și a dispune sistarea executării lucrărilor de construcție până la examinarea cauzei de către agentul constatator și luarea deciziei de demolare/demontare a construcției executate pe terenul cu numărul cadastral nr. *****, situat pe str. *****, lot. ***** (str. **********, *****).

3. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 03 octombrie 2025, contestația depusă de către Ion ROȘCA împotriva deciziei refuzului Inspectoratului Național pentru Supravegherea Tehnică în pornire a cauzei contravenționale pe sesizarea înregistrată de INST cu nr. 2746/25 din 03.03.2025, a fost respinsă ca neîntemeiată.

4. Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, avocatul Dorin POPESCU în numele cet. Ion ROȘCA, a înaintat recurs solicitând casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 03 octombrie 2025, rejudecarea cauzei și admiterea integrală a contestației. Totodată, solicită anularea refuzului dedus din scrisoarea INST nr. 1336/25 din 13.03.2025, remiterea materialelor cauzei autorității competente pentru efectuarea unui control suplimentar și examinarea sesizării conform legii, precum și dispunerea măsurilor legale privind sistarea lucrărilor de construcție și examinarea necesității demolării sau demontării construcției pretins neautorizate.

5. În susținerea recursului, apărarea invocă nelegalitatea și netemeinicia hotărârii contestate, motivând că prima instanță nu a examinat efectiv fondul cauzei și nu a prezentat argumente suficiente pentru justificarea soluției adoptate. Potrivit recurentului, hotărârea nu conține o analiză concretă a circumstanțelor de fapt și de drept, a probelor administrate și a argumentelor invocate în contestație, fiind astfel incident temeiul de recurs prevăzut la art. 466 lit. d) din Codul contravențional.

6. Recurentul susține că INST nu a examinat în mod corespunzător sesizarea privind pretinsele contravenții prevăzute la art. 177 alin. (2) lit. f), art. 177 alin. (4) lit. c) și art. 179 din Codul contravențional, presupus comise de beneficiarul construcției și de alte persoane implicate în edificarea acesteia. Acesta menționează că, prin scrisoarea nr. 1336/25 din 13.03.2025, autoritatea s-a limitat la comunicarea unor măsuri anterioare, fără a adopta, în opinia sa, o decizie corespunzătoare solicitărilor formulate și fără a clarifica răspunderea contravențională pentru faptele sesizate.

7. Totodată, recurentul invocă faptul că, potrivit constatărilor anterioare ale INST, pe terenul cu numărul cadastral *****, situat în municipiul Chișinău, str. *****, lotul *****, identificat și cu adresa str. *****, *****, ar fi fost executată o construcție cu regimul de înălțime D+P+2E, compartimentată în zece apartamente, deși documentele de urbanism ar fi prevăzut construirea unei case individuale de tip duplex pentru două familii.

8. În acest context, acesta susține că respectiva construcție nu a fost remediată în conformitate cu documentația de proiect și că prescripția seria INST nr. 00514 din 20.01.2025 nu ar fi fost executată corespunzător. De asemenea, invocă lipsa unui raport de expertiză tehnică și a unor acte care să confirme remedierea efectivă a construcției. În opinia sa, aceste circumstanțe impuneau efectuarea unui control suplimentar, pornirea procesului contravențional, dispunerea sistării lucrărilor de construcție și examinarea

posibilității aplicării măsurii de siguranță privind demolarea sau demontarea construcției neautorizate.

9. În susținerea poziției sale, recurentul face trimitere la prevederile Codului contravențional, ale Codului urbanismului și construcțiilor, ale Constituției Republicii Moldova și ale art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, invocând încălcarea dreptului de acces la justiție, a dreptului la o anchetă efectivă și a dreptului la un proces echitabil. De asemenea, acesta susține că instanța de fond nu a explicat de ce a considerat legală conduita autorității și nu a răspuns argumentelor referitoare la pretinsa neîndeplinire a obligațiilor legale de către agentul constatator.

10. Conform prevederilor art. 471 alin. (1) și (2) Cod contravențional, *Recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

11. Participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe.

12. *Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul declarat este fondat și urmează a fi admis, din următoarele considerente*.

13. În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod contravențional, *după examinarea recursului, instanța de recurs admite recursul, casând hotărârea atacată, parțial sau integral, și dispune rejudecarea cauzei în primă instanță dacă este necesară administrarea de probe suplimentare, dacă a constatat încălcări ale normelor de procedură privind formarea completului instanței de judecată, privind citarea obligatorie a părților, privind respectarea dreptului la apărare și a dreptului la interpret, precum și dacă a constatat încălcări ale prevederilor art.33-35 Cod de procedură penală aplicate corespunzător.*

14. Conform art.466 Cod contravențional, hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, în următoarele temeiuri: *d) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau dispozitivul hotărârii redactate nu corespunde dispozitivului pronunțat după deliberare.*

15. Colegiul penal reține, că la judecarea cauzei instanța de fond nu a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum şi alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet şi obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil şi la apărare. Or, studiind materialele prezentate în coroborarea cu hotărârea primei instanțe, se constată, că instanța de judecată a examinat cauza superficial şi unilateral fără a da o apreciere obiectivă probelor din dosar.

16. Reieșind din prevederile art.6 al CEDO, pronunțarea de către instanțele de judecată a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligația instanței de judecată de a se expune în hotărârile emise asupra tuturor cerințelor pricinii, precum şi asupra argumentelor invocate de către intimat întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz, 26). În sensul art.6 alin.(1) al Convenției, instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care își întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse aprecierii.

17. De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanțele de judecată să motiveze nu doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii şi să nu se mulțumească de a proba pur şi simplu concluziile uneia dintre părți.

18. În temeiul prevederilor art.462 alin.(1) Cod contravențional, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată*.

19. În continuare Colegiul relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

20. Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 și *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

21. Conform prevederilor art.8 alin.(2) Cod contravențional, *este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârşit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională*. În temeiul prevederilor art.10 Cod contravențional, *constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârşita cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancțiune contravențională*.

22. În corespundere cu prevederile art.440 alin.(1) Cod contravențional, *constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare*.

23. Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede şi o sancționează şi determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existenta acestei fapte.

24. Din materialele dosarului, Colegiul penal reține că, potrivit răspunsului INST la data de 22.01.2025 în urma verificărilor cu ieșire la fața locului nr. cadastral ***** str.

*****, lot. ***** și a documentelor prezentate s-a constatat că s-au autorizat executare lucrărilor de construire a unei case de locuit individuale pentru două familii cu regimul de înălțime D+P+2E, însă în realitate se pretinde executarea construcției unui bloc locativ cu regimul de înălțime de D+P+2E, compartimentat în zece apartamente. De către Inspectorat, pentru neconformitățile admise a fost întocmită Prescripția INST nr. 20.01.2025, prin care s-a prescris ca în termen de 30 zile să fie remediată construcția existent în conformitate cu proiectul de execuție inițial, elaborate în temeiul Certificatului de urbanism pentru proiectare nr.CU-0003452 din 16.07.2024 și totodată a fost întocmit și un proces verbal cu privire la contravenție seria INST nr. 00435 din 20.01.2025 pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 177 alin. (4) lit. a) Cod contravențional.

25. La data de 13.03.2025 în adresa Directorului adjunct al C.N.A., Alexandru SAVCA și spre informare lui Ion ROȘCA, Grigore BULAT de către Institutul Național pentru Supraveghere Tehnică pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 177 alin. (4) lit. a) Cod contravențional în privința arhitectului-șef de proiect a fost aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă, fapt recunoscut de acesta și executată sancțiunea. În continuare, de către INST s-a solicitat Serviciului Cadastral Teritorial Chișinău să nu fie admisă înregistrarea în Registrul Bunurilor Imobile nr. cadastral ***** a bunurilor viitoare la nivel de încăperi incorporate în construcția cu modul de folosință casa de locuit individuală pentru două familii executată pe terenul nr. cadastral *****. La data de 12.03.2025 s-a constatat că pe șantierul de lucru din str. *****, lot. ***** se execută lucrări a unei case de locuit individuale pentru două familii cu regimul de D+P+2E.

26. Colegiul penal constată că obiectul contestației depuse de Ion ROȘCA îl constituie legalitatea refuzului de a porni procesul contravențional în urma sesizării înregistrate de INST cu nr. 2746/25 din 03.03.2025, prin care au fost reclamate pretinse încălcări ale legislației în domeniul construcțiilor, susceptibile de a întruni elementele contravențiilor prevăzute la art. 177 alin. (2) lit. f), art. 177 alin. (4) lit. c) și art. 179 din Codul contravențional.

27. În acest sens, recurentul a solicitat anularea refuzului dedus din scrisoarea INST nr. 1336/25 din 13.03.2025, remiterea materialelor autorității competente pentru efectuarea unui control suplimentar și examinarea sesizării potrivit legii, precum și întreprinderea măsurilor prevăzute de legislație în vederea sistării lucrărilor de construcție și examinării necesității demolării sau demontării construcției pretins neautorizate.

28. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani), din 03 octombrie 2025, contestația a fost respinsă ca neîntemeiată. Instanța de fond a reținut că, potrivit documentelor anexate la materialele cauzei, pe terenul cu numărul cadastral ***** se executau lucrări de construire a unei case de locuit individuale pentru două familii, cu regimul de înălțime D+P+2E, iar INST a întreprins măsuri în vederea respectării documentației urbanistice și a actelor permisive eliberate pentru edificarea construcției.

29. De asemenea, instanța de fond a menționat că, pentru încălcările constatate în domeniul construcțiilor, în privința persoanei responsabile a fost aplicată o sancțiune contravențională în temeiul art. 177 alin. (4) lit. a) din Codul contravențional, apreciind,

în esență, că măsurile întreprinse de autoritatea competentă justificau respingerea contestației.

30. Astfel, Colegiul penal lecturând textul hotărârii recurate, în raport cu circumstanțele de fapt stabilite mai sus şi ținând cont de prevederile legale aplicabile în speță, menționează că, instanța de fond nu a dat o apreciere cumulului de probe și nu a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

31. Colegiul penal consideră că instanța de fond a ajuns în mod pripit la concluzia privind netemeinicia contestației depuse de Ion ROȘCA, fără a asigura o examinare efectivă, completă și obiectivă a materialelor cauzei contravenționale care au stat la baza emiterii răspunsului Inspectoratului Național pentru Supraveghere Tehnică nr. 1336/25 din 13.03.2025, contestat de petiționar.

32. Or, soluționarea contestației nu putea fi realizată exclusiv prin raportare la informațiile expuse în răspunsul autorității și la împrejurarea că, anterior, INST a întreprins anumite măsuri de control și a aplicat o sancțiune contravențională arhitectului-șef de proiect. Pentru verificarea legalității refuzului contestat, instanța urma să examineze nemijlocit materialele care au stat la baza adoptării acestuia, inclusiv actele de constatare, înscrisurile anexate, documentele de proiectare, prescripția emisă, actele întocmite în urma verificărilor efectuate la fața locului, precum și probele pe care autoritatea și-a întemeiat concluzia privind executarea prescripției.

33. În acest context, Colegiul penal constată că instanța de fond nu putea considera drept suficientă simpla reproducere a poziției exprimate de INST în răspunsul nr. 1336/25 din 13.03.2025, fără a verifica dacă susținerile autorității sunt confirmate prin materialele dosarului și dacă probele administrate justifică soluția adoptată asupra sesizării lui Ion ROȘCA.

34. Colegiul penal reține că obiectul examinării îl constituia legalitatea refuzului de a porni procesul contravențional în urma sesizării înregistrate de INST cu nr. 2746/25 din 03.03.2025, prin care petiționarul a reclamat presupusa săvârșire a faptelor prevăzute la art. 177 alin. (2) lit. f), art. 177 alin. (4) lit. c) și art. 179 din Codul contravențional.

35. Prin urmare, pentru soluționarea legală și temeinică a contestației, instanța de fond urma să stabilească, în baza materialelor cauzei, dacă agentul constatator a examinat efectiv faptele sesizate, dacă a verificat circumstanțele invocate de petiționar, dacă a administrat și apreciat probele relevante și dacă soluția exprimată prin răspunsul contestat este susținută de constatările rezultate din verificările efectuate.

36. Totodată, era necesar să se verifice dacă materialul contravențional conține documente care confirmă efectuarea controlului din 12.03.2025, ce anume a fost verificat cu acea ocazie, care au fost constatările concrete ale agentului constatator și în ce măsură acestea permit concluzia că prescripția seria INST nr. 00514 din 20.01.2025 a fost executată integral.

37. Cu toate acestea, din motivarea hotărârii atacate nu rezultă că instanța a efectuat o asemenea verificare, prin examinarea nemijlocită a materialului

contravențional și a anexelor acestuia, limitându-se, în esență, la preluarea concluziilor formulate de autoritatea constatatoare.

38. În special, Colegiul penal relevă că, prin răspunsul INST din 22.01.2025, autoritatea a comunicat existența unor neconformități între construcția executată pe terenul cu numărul cadastral ***** și documentația de proiect în temeiul căreia au fost eliberate actele permisive, menționând că, în realitate, construcția ar fi fost compartimentată în zece apartamente, deși a fost autorizată construirea unei case de locuit individuale pentru două familii.

39. Ulterior, prin răspunsul nr. 1336/25 din 13.03.2025, INST a comunicat că, în urma verificării efectuate la 12.03.2025, s-a constatat executarea lucrărilor de construire a unei case de locuit individuale pentru două familii, fără compartimentarea acesteia în apartamente, motiv pentru care autoritatea a considerat prescripția executată.

40. În aceste circumstanțe, instanța de fond urma să confrunte constatările expuse în cele două răspunsuri cu actele de control, înscrisurile și celelalte probe existente în materialul contravențional, pentru a verifica dacă afirmația privind executarea prescripției este susținută de probe obiective și suficiente.

41. De asemenea, era necesar să se stabilească dacă verificarea efectuată la 12.03.2025 a vizat efectiv toate neconformitățile constatate anterior, dacă au fost examinate documentele de proiectare relevante și dacă materialele dosarului conțin date suficiente pentru a confirma că situația de fapt de la momentul controlului corespundea celei descrise în răspunsul autorității. Or, simpla menționare de către INST a faptului că prescripția a fost executată nu dispensează instanța de obligația de a verifica temeinicia acestei concluzii atunci când ea este contestată în mod expres și argumentat de petiționar.

42. Colegiul penal subliniază că, în cadrul examinării contestației, instanța de fond trebuia să facă distincție între existența unor măsuri administrative sau contravenționale întreprinse anterior de INST și legalitatea soluției adoptate asupra sesizării concrete depuse de Ion ROȘCA la 03.03.2025.

43. Astfel, întocmirea prescripției seria INST nr. 00514 din 20.01.2025 și aplicarea sancțiunii contravenționale arhitectului-șef de proiect pentru fapta prevăzută la art. 177 alin. (4) lit. a) din Codul contravențional nu demonstrau, prin ele însele, că toate faptele reclamate prin sesizarea ulterioară au fost examinate și că nu existau temeiuri pentru continuarea verificărilor în privința altor eventuale încălcări.

44. În acest sens, instanța urma să verifice dacă materialele cauzei conțin probe privind examinarea distinctă a faptelor reclamate de petiționar, inclusiv a celor pretins încadrabile în prevederile art. 177 alin. (2) lit. f), art. 177 alin. (4) lit. c) și art. 179 din Codul contravențional, precum și dacă autoritatea a oferit un răspuns corespunzător fiecăruia dintre aspectele esențiale ale sesizării.

45. Totodată, instanța trebuia să examineze dacă înscrisurile anexate confirmă sau infirmă susținerile recurentului referitoare la menținerea compartimentării construcției în zece apartamente și la pretinsa neexecutare integrală a prescripției. În lipsa unei asemenea analize, concluzia privind netemeinicia contestației apare ca fiind prematură, întrucât nu este precedată de verificarea efectivă a materialelor care puteau confirma sau infirma argumentele invocate de petiționar.

46. Colegiul penal constată că examinarea unei contestații împotriva refuzului de a porni procesul contravențional presupune verificarea legalității și temeiniciei conduitei agentului constatator, prin raportare la sesizarea formulată, la actul contestat și la materialele care au stat la baza adoptării soluției. În acest sens, instanța de fond nu putea substitui verificarea probelor prin simpla preluare a explicațiilor oferite de INST și nici nu putea considera că existența unui răspuns oficial al autorității constituie, în sine, o confirmare suficientă a legalității refuzului.

47. Dimpotrivă, se impunea examinarea nemijlocită a materialului contravențional, inclusiv a sesizării înregistrate cu nr. 2746/25 din 03.03.2025, a răspunsurilor INST nr. 341/25 din 22.01.2025 și nr. 1336/25 din 13.03.2025, a prescripției seria INST nr. 00514 din 20.01.2025, a procesului-verbal cu privire la contravenție seria INST nr. 00435 din 20.01.2025, precum și a celorlalte înscrisuri și anexe relevante pentru soluționarea cauzei. Numai prin examinarea coroborată a acestor materiale putea fi stabilit dacă refuzul contestat are un suport factual și juridic suficient și dacă verificările efectuate de autoritatea competentă au fost corespunzătoare obiectului sesizării.

48. În măsura în care asemenea materiale nu au fost solicitate, anexate sau examinate de instanța de fond, aceasta urma să întreprindă măsurile procedurale necesare pentru clarificarea circumstanțelor esențiale ale cauzei, în limitele competenței sale.

49. În acest context, Colegiul penal apreciază că instanța de fond a procedat la respingerea contestației fără a clarifica în mod suficient împrejurările determinante pentru soluționarea acesteia și fără a demonstra, printr-o analiză concretă a probelor, de ce argumentele petiționarului nu pot fi reținute. Or, potrivit art. 462 alin. (1) din Codul contravențional, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală, întemeiată și motivată*, ceea ce presupune nu doar indicarea actelor și a normelor juridice relevante, ci și explicarea legăturii dintre materialele examinate, circumstanțele stabilite și soluția adoptată.

50. De asemenea, exigențele art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului impun instanței să examineze efectiv argumentele esențiale formulate de părți și să prezinte motive suficiente pentru justificarea concluziei sale, în măsura în care această dispoziție este aplicabilă procedurii respective.

51. În speță, lipsa unei analize verificabile a materialului contravențional și a probelor care au stat la baza refuzului contestat nu permite concluzia că instanța de fond a examinat cauza sub toate aspectele relevante, în mod complet și obiectiv. Prin urmare, Colegiul penal consideră că instanța de fond a ajuns prematur la concluzia respingerii contestației, fără să verifice în mod efectiv dacă refuzul INST este justificat de materialele cauzei și dacă argumentele esențiale ale petiționarului sunt infirmate de probele administrate.

52. Colegiul penal precizează că aceste constatări nu echivalează cu stabilirea faptului că persoanele vizate au săvârșit contravențiile reclamate și nici cu concluzia anticipată că refuzul INST este nelegal. Chestiunile respective urmează a fi soluționate în urma examinării complete a materialelor cauzei, cu respectarea principiilor legalității, obiectivității și prezumției de nevinovăție.

53. Cu toate acestea, pentru a putea adopta o soluție legală și întemeiată, instanța de fond trebuia să verifice nemijlocit materialul contravențional și anexele acestuia, să stabilească ce probe au fost administrate de INST, ce circumstanțe au fost constatate și dacă aceste probe justifică soluția comunicată prin răspunsul nr. 1336/25 din 13.03.2025.

54. Întrucât aceste verificări nu rezultă din motivarea hotărârii atacate, Colegiul penal constată că soluția primei instanțe a fost adoptată prematur, fără o examinare suficientă a circumstanțelor esențiale ale cauzei, ceea ce impune verificarea posibilității remedierii acestor deficiențe prin mecanismul procedural prevăzut de Codul contravențional. La rejudecarea cauzei, instanța urmează să examineze efectiv materialele contravenționale și toate înscrisurile relevante, să verifice dacă refuzul contestat este susținut de probe suficiente, să aprecieze argumentele petiționarului prin raportare la circumstanțele stabilite și să adopte o hotărâre motivată, fără a anticipa rezultatul examinării sesizării de către autoritatea competentă.

55. Generalizând cele expuse, Colegiul Penal consideră oportun de a admite recursul declarat de avocatul Dorin POPESCU în numele cet. Ion ROȘCA, de a casa hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 03 octombrie 2025 și de a trimite cauza la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată pentru înlăturarea omisiunilor constatate și examinarea contestației în conformitate cu exigențele legale.

56. Conducându-se de prevederile art. 473 alin. (1) pct. 2), lit. c), 474 Cod contravențional, Colegiul penal al Curții de Apel Centru –

D E C I D E:

Admite recursul avocatului Dorin POPESCU, în numele lui Ion ROȘCA, casează hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 03 octombrie 2025 și trimite cauza la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecător: Marcel JUGANARI

Judecătorii: Adrian CERBU

Marcel POPESCU